

Eduskunnan talousvaliokunta (TaV)

TaV E 32/2017 vp
Finanssialan kuluttajapalveluita koskeva toimintasuunnitelma

FA pitää valtioneuvoston kantaa lähtökohdiltaan hyvänä

Eduskunnan talousvaliokunta on pyytänyt Finanssiala ry:ltä (FA) lausuntoa valtioneuvoston E-kirjelmästä, joka koskee komission finanssialan kuluttajapalveluita koskevaa toimintasuunnitelmaa. FA pitää valtioneuvoston kantaa hyvänä, ja toteaa lausuntonaan seuraavaa.

FA pitää hyvänä, että useimmat komission toimintasuunnitelmassa esitetyt toimet ovat luonteeltaan joko selvityksiä tai tutkimuksia, joiden perusteella komissio myöhemmin päättää mahdollisista konkreettisista lainsäädäntö- tai muista toimenpiteistä. Tämä on tärkeää sen vuoksi, että viime vuosina finanssialaan on kohdistunut paljon yksityiskohtaista sääntelyä. Eri sääntelyhankkeiden, kuten rahoitusmarkkinat –direktiivin (MiFID), vakuutusten tarjoamista koskevan direktiivin (IDD2), maksutilidirektiivin (PAD), toisen maksupalveludirektiivin (PSD2), asuntoluottodirektiivin (MCD) ja paketoituja sijoitustuotteita koskeva sääntelyn (PRIIPS) konkreettiset vaikutukset ovat vielä pitkälti näkemättä.

Myös vuonna 2011 toimintansa aloittaneet Euroopan finanssialan valvontaviranomaiset ovat olleet aktiivisia kuluttajansuojan alueella antamalla muun muassa koko tuotteen elinkaaren kattavaa tuotehallintaprosessia koskevia yksityiskohtaisia ja alan toimijoita käytännössä velvoittavia ohjeita. Se, voidaanko finanssipalveluja tarjota rajat ylittävästi, riippuu pääasiassa muista tekijöistä kuin sääntelystä. Sääntelyllä ei lisätä palveluiden tarjontaa eikä kysyntää. FA ei pidä todennäköisenä, että esimerkiksi EU-tason ryhmäkannesääntelyllä tosiasiallisesti voitaisiin edistää rajat ylittävää finanssipalveluiden tarjontaa.

FA toteaa, että myös mahdollisissa yksittäisissä jatkohankkeissa tulee ottaa huomioon yleiset tavoitteet sähköisen asiointin edistämisestä. EU-lainsäädännössä olisi kiinnitettävä nykyistä enemmän huomiota siihen, tukeeko sääntely aidosti sähköisiä toimintamalleja. Viime vuosina annettu lainsäädäntö näyttäisi tukeutuvan viime kädessä kirjallisiin prosesseihin ja henkilökohtaiseen asiointiin. Mahdollisissa jatkohankkeissa tulisikin kiinnittää erityistä huomiota siihen, että sääntelyllä ei vaikeuteta sähköistä asiointia vaan edistetään sitä.

Huomiota tulisi kiinnittää myös siihen, että kansallisella lainsäädännöllä ja tulkinnoilla ei tosiasiallisesti vaikeuteta tai estetä sähköisten toimintamallien käyttöönottoa myöskään kansallisilla markkinoilla, vaan palveluntarjontaa koskevat edellytykset ja vaatimukset ovat samansisältöiset.

FINANSSIALA RY

Lea Mäntyniemi